

Kajuit. nieuws

Jaargang 52, nummer 4, Zomer 2011

'Genieten van wat de dag geeft'

Mensen uit alle hoeken van de samenleving vormen samen de Communautaire Gemeenschap Oudezijds 100. Het KajuitNieuws is de spreekbuis van de gemeenschap die in de binnenstad van Amsterdam open en gastvrij is om de zorg voor elkaar te delen met anderen. Oudezijds 100 biedt concreet hulp door inloop, maatschappelijk werk, maatschappelijke opvang, begeleid wonen en medische zorg aan onverzekerden. De woongemeenschap functioneert hierin als gezin en oefenschool die de hulpverlening ondersteunt.

Als werkplaats voor oecumenisch leven zoekt de gemeenschap juist wat ons in de Kerk samenbindt. De gemeenschap Spe Gaudentes is de kerngroep van de gemeenschap en draagt de dagelijkse verantwoordelijkheid. Veel leden van de gemeenschap voelen zich geroepen om te leven en te werken op Oudezijds 100 vanuit het evangelie van Jezus Christus.

Abonnement en informatie

Een abonnement op KajuitNieuws kan ieder moment ingaan. Neem contact met ons op en u krijgt het thuisgestuurd. De richtprijs is € 8,50. Wilt u meer weten over onze gemeenschap? Neem een kijkje op onze website www.oudezijds100.nl of neem contact met ons op (zie achterzijde). We sturen u graag informatie toe.

Acceptgiro

U kunt ons helpen door voor ons te bidden, ons werk financieel te ondersteunen of als vrijwilliger met ons mee te werken in Amsterdam en Maria ter Claesze (Friesland). Met de bijgevoegde acceptgiro kunt u

- giften overmaken voor het KN-abonnement
- giften overmaken ten bate van ons werk

Productie

Dit nummer van KajuitNieuws werd opgemaakt en gedrukt bij Weevers Grafimedia te Vorden. Redactie en logistiek: Jelte Gelderloos dg, zr Rosaliene Israël sg, Lobke Timmerman dg en Annette de Zwart dg.

INHOUDSOPGAVE

Vriendenbrief	3
Welkom en afscheid	7
Thema oecumene	8
Column Kruispost	16
Kroniek	17

Vriendenbrief

Levenskunst

Amsterdam, juli 2011

Aan allen die betrokken zijn bij Gemeenschap Oudezijds 100,

Deze keer wil ik graag met u kijken naar *levenskunst*, het jaarthema van onze gemeenschap, vanuit de invalshoek van *zingeving*. Levenskunst in de betekenis: hoe krijgt mijn leven zin, hoe kan ik vorm geven aan mijn leven zodat het op een bepaalde manier voor mij en voor een ander zinvol of betekenisvol wordt? Voor veel mensen zal de vraag naar zingeving en levenskunst op een zeker moment aan de orde komen. Alles loopt op rolletjes, maar ik word nergens door geraakt, alles lijkt zo oppervlakkig. Of: het loopt al een tijdje niet lekker, maar ik heb nog een flink stuk leven en tijd over, dus er moet wat veranderen. Maar wat dan, en vooral: hoe?

Op Oudezijds 100 treffen we een doorsnee van de samenleving, en daarmee dus ook allerlei mensen die zoekend naar het antwoord op een dergelijke vraag rondlopen.

Voldoet het samen leven, werken en bidden in onze gemeenschap aan die behoefte aan zingeving, aan zinvolheid, aan de omschrijving levenskunst?

Eerst maar eens een aantal trefwoorden die betrekking hebben op dit onderwerp: Hogerop; Meer; Genieten van het leven; Op de wereld om mij heen gericht zijn; Helpen en dienstbaar zijn; Meeleven met anderen; Het mysterie van het leven onderzoeken; het leven leefbaar en heel maken. Misschien werkt het een aantal, niet alle, van de genoemde steekwoorden onder het vergrootglas van de *gemeenschap* te houden.

Genieten van het leven

Genieten van het leven. Ja, maar dan niet zoals in reclamespotjes. Het kan niet altijd feest zijn, maar toch er is inmiddels een rijke traditie aan grote en kleine feestjes die we als gemeenschap

samen vieren. Als iemand jarig is, zorgen we dat de slingers er hangen en wensen we hem of haar zingend nog een lang leven toe. En vergeet de cadeautjes niet. De kerkelijke feesten krijgen uiteraard flink aandacht, daar wordt veel tijd aan besteed door gezamenlijke voorbereiding, zowel materieel als spiritueel. Er wordt gegeten en gedronken, gedanst en gespeeld, door groot en klein.

Soms zijn er ook momenten dat er voor je gevoel niets te genieten valt. Dan wil je wel eens bijgestuurd worden, doordat je hoort dat die dag juist zo bijzonder mooi was voor één van je medege-meenschapsleden.

Dienstbaar zijn

Helpen en dienstbaar zijn. Ofschoon veel je kán ontgaan, en afhankelijk van je plek in de gemeenschap je ook zál ontgaan, op Oudezijds 100 ontcom je er niet aan mee te leven met de ander. Duidelijk zichtbaar is dat in de hulpverlening, het werk van de gemeenschap, waar we proberen met elkaar de problematiek te analyseren en aan te pakken. Maar we helpen elkaar ook door elkaars werk uit handen te nemen, of zelfs juist door een klusje

aan de ander te geven. Iemand die een week bij ons te gast was, zei het verzoek om de handen uit de mouwen te steken juist te hebben ervaren als een extreme vorm van geïntegreerd worden in het bestaan, van gastvrijheid. Iets min of meer belangeloos doen voor een ander levert voldoening op, en het besef nuttig en nodig te zijn in plaats van nutteloos. Steeds is daarbij de oefening van belang om bewust de mens te blijven zien aan wie de hulp wordt verleend. Neem nou tafeldekken. Dat is sec, omdat dat nou eenmaal op mijn rooster staat, niet heel zingevend. Dit in tegenstelling tot tafeldekken in het besef dat te doen voor Bianca, Salome en Istvan, etcetera.

Ik denk hierbij ook aan een krantenartikel van enkele maanden geleden waarin het belang werd beschreven dat ziekenhuiszorg niet louter het technische probleem niersteen of botbreuk moet aanpakken, maar dat het hospitaal die zorg verleent aan de hele –materiële en immateriële– mens om die niersteen heen. Dat is iets wat door voortdurende bezuinigingen zonder vrijwilligerswerk haast onmogelijk wordt. Maar hetzelfde geldt ook voor onderwijssector (dat zou meer kunnen zijn dan iemand in zo kort mogelijke tijd van kennis voorzien en naar het diploma leiden). Het geldt ook voor de supermarkt (graag meteen beginnen met pinnen zodat de rij kort blijft). Het geldt eigenlijk voor alles en iedereen die onder de druk van bezuinigingen, krimpende marges en hogere efficiency moet werken. In zo'n situatie biedt het leven in een gemeenschap een groot voordeel. Doordat we wonen en werken op dezelfde plaats, zijn de door regelgeving of CAO's opgeworpen begrenzingen aan de tijd die we voor elkaar kunnen nemen in ieder geval minder aan de orde, er is tijd om even stil te staan.

Tijd om even stil te staan.

Mysterie

Bezig zijn met het mysterie. Dat stilstaan is ook een onderdeel van het dagritme dat we onszelf opleggen. We gunnen onszelf de tijd voor het ochtend- en avondgebed, waarin we ons op onze Schepper richten, en de dag in Zijn handen leggen. Het is niet aan ons om de wereld te redden, maar we doen wat we kunnen en vaak lukt daarvan een heel klein beetje. Mislukkingen mogen we ons aantrekken en als ons probleem ervaren, maar in de kapel krijgen we handvatten om te relativeren, en worden we –als we

dat toelaten- bijgestuurd. We mogen zeggen: nou weten we het niet meer, als U nog een oplossing weet, houden we ons aanbevelen, maar hier houdt onze creativiteit op. En tegelijk zoeken we naar Zijn aanraking, Zijn hand op onze schouder en Zijn duwtje in onze rug, en naar de autoriteit die zegt: 'stop daar nu maar even mee.'

Het hangt er natuurlijk vanaf waarin je zingeving hoopt te ervaren en te beleven.

Als je de zin van je bestaan afmeet aan de bankrekening of aan de mogelijkheid om een glanzende tenniscarrière te hebben, is Oudezijds 100 misschien niet de

beste plaats om te gaan wonen. Of je het zinvolle herkent, hangt er ook vanaf of je door de bomen het bos nog kunt zien. Dan kun je door het dagelijks gekrioel van roosters, vergaderingen en al dan niet goedlopende bezigheden weer zien dat je op een mooie, zinvolle en bijzondere plek woont en dat jouw aanwezigheid zoals je bent van waarde is, er echt wel toe doet. Om dat perspectief weer in het oog te krijgen, is het goed dat de altijd wat rustiger zomerperiode zich weer aandient, met vakanties, en hopelijk veel zon, zodat we daarna weer vrolijk op weg mogen gaan, het nieuwe seizoen in.

Ik wens u alle goeds,

W. de Bruijn 19
prior

Welkom en afscheid

Afscheid

In het kerstnummer van 2010 schreven we al dat Luc en Annemieke Tanja-Harfterkamp zich hadden teruggetrokken uit de gemeenschap Oudezijds 100. We zijn nu alweer een half jaar verder, dus het is goed om u van de ontwikkelingen op de hoogte te houden. De oplettende lezer merkt waarschijnlijk al op dat de voorvoegsels br en zr niet voor hun namen staan, hetgeen zo is omdat hun beider lidmaatschap van de community Spe Gaudentes inmiddels is beëindigd. Het gaat Luc en Annemieke samen gelukkig goed, ze wonen nu in Den Haag, en Luc heeft inmiddels in Amsterdam een nieuwe functie als straatpastor bij de Protestantse Diaconie Amsterdam. Hiermee sluiten zowel zij als de community een periode in het bestaan af, en gaan nu nieuwe wegen in, wegen die elkaar ongetwijfeld op enig moment weer zullen kruisen. Wij wensen Luc en Annemieke alle goeds op hun gezamenlijke verdere reis.

Jan en Natascha zijn met hun pasgeboren Ewoud verhuisd naar Landsmeer. Na jarenlang op Oudezijds 100 gewoond te hebben, zijn ze nu beheerder van het kerkgebouw van de Doopsgezinde gemeente Landsmeer-Den IJp.

Welkom

De afgelopen maanden zijn er veel nieuwe mensen bij ons komen wonen. Bianca woont hier al weer een paar maanden. In april verhuisden Idris en Salwa met hun drie kinderen naar de gemeenschap. Jelisa kwam in mei bij ons wonen, net als Ben. Een week later verwelkomden we Istvan en Henrietta met hun zoontje Alexander. Ikbal verbleef in april een paar dagen op Oudezijds 100.

Veni, vidi, foetsi

Melana uit de Verenigde Staten verbleef in april een maand in de gemeenschap. Daarna is ze verder door Europa gaan reizen.

Thema oecumene

Gemeenschap als levenskunst

Oudezijds 100 is bepaald niet de enige leefgemeenschap in Amsterdam. Er zijn tal van andere woongroepen en nieuwe grotere en kleinere initiatieven op verschillende plekken in onze hoofdstad en in de rest van Nederland. Blijkbaar oefent het samen leven en wonen een bijzondere aantrekkingskracht uit op veel mensen. Wat heeft het met (christelijke) levenskunst te maken? We stelden een aantal vragen aan Karel Smouter, betrokken bij een woongroep in Duivendrecht en aan Coby Aarnoudse, die sinds een jaar op Oudezijds 100 woont.

Veel nieuwe, christelijke, woongemeenschappen zijn onder andere geïnspireerd door de New Monasticism beweging uit de Verenigde Staten. Een van de voortrekkers van deze beweging, Shane Claiborne, schreef het pas in het Nederlands verschenen *Hoe Jezus de wereld op zijn kop zet (en mijn wereld ook)*. Verderop in dit themagedeelte een boekbespreking.

Proeven van Gods ontwerp

Kun je iets vertellen over jezelf? Waar kom je vandaan en welke wegen je gegaan?

“Ik ben een gereformeerde domineeszoon, die door het hele land gewoond heeft, voor ik rond mijn 20e neerstreek in Amsterdam en daar op mijn 24e trouwde met Lotte. Oudste zonen in onze familie worden al een paar generaties lang dominee, dus op mijn 17e heb ik een blauwe maandag aan de theologische universiteit in Kampen rondgelopen. Na een paar maanden stond het voor mij vast: misschien ben ik wel een dominee, maar dan het liefst in en voor de wereld in plaats van in de christelijke subcultuur. Ik ben toen ontwikkelingsstudies en filosofie gaan studeren. Ik werk sinds een paar jaar als schrijver/

journalist en heb daarnaast veel georganiseerd: festivals, acties, campagnes, etcetera.

Sinds 1 januari ben ik kwartiermaker jongeren & innovatie bij de Protestantse Kerk Amsterdam. We linken de oude gebouwen en mensen van de kerk aan jonge mensen met passie en plannen en proberen uit de botsing die dan ontstaat iets moois te laten voortkomen.”

Kun je iets vertellen over de gemeenschap waarin je woont, en hoe jij daarmee verbonden bent?

“In het voorjaar van 2010 besloot ik met Lotte een jaar de tijd te nemen om te kijken of het wonen in gemeenschap iets voor ons is. We sloten ons toen aan bij een informele groep die samen in een oud, groot huis aan de Middenweg woonde. In oktober 2010 moesten we daar uit. We zijn toen met vijf van ons doorgegaan naar Duivendrecht, waar we in het Trappenhuis wonen, een mooie jaren’30-woning in het oude deel van het dorp.

Onze gemeenschap is een ‘lichte’ gemeenschap. We delen ons geloof in Jezus Christus, maar bezoeken allemaal andere kerken. We hebben elke maandag een kleine gebedsviering, maar hebben verder allemaal andere ritmes. Wat we ook echt delen is een liefde voor mooie maaltijden. Soms stellen we ons huis dan ook open voor mensen die het even nodig hebben. Een kerstmaaltijd, een kaasproeverij, een voetbalwedstrijd of een film op een scherm. Dat soort dingen.”

Het jaarthema op Oudezijds 100 is Levenskunst. Waar denk jij dan aan?

“Dan denk ik aan het vinden van balans, zonder daarbij in een soort gelukzalige gelijkmatigheid te vervallen, waarin alle extremen zijn vervlakt. Ik kan zelf niet zeggen dat ik die al heb gevonden: ik slinger nog te vaak heen en weer tussen ‘hemelhoog juichend’ en ‘ten dode bedroefd’. Daar wil ik dus nog in groeien. De spanning tussen ‘al wel’ en ‘nog niet’ vind ik typerend voor het hele leven. Liefde, recht, relaties, politiek, kunst: op al die vlakken proef je soms even van Gods ontwerp en Gods toekomst. Dat is genade, in mijn ogen. Maar net zo vaak zie je op al die vlakken vooral de shit. Door de shit de hoop heen zien en daarnaar leven, dat is voor mij levenskunst.”

Theoloog Frans Maas definieert christelijke levenskunst als het "[...] in het eigen levensontwerp openstaan voor de gave, het is in alle zelfrealisatie uiteindelijk toch ontvangen [...]"¹

Waarin onderscheidt christelijke levenskunst zich volgens jou?

"Genade is bij uitstek een 'gave'. Een onverdiende gift. Die houding lijkt me heel belangrijk voor christelijke levenskunst: dat je weet dat je bij al je zoeken, bij al je streven, getob en gepieker als mens uiteindelijk niet vindt, maar gevonden wordt.

Het wonderbaarlijke aan het christelijk geloof is dat God in ons gelooft, al voordat wij in God geloven. Mijn geloof is meer een antwoord op een stem, die betrouwbaar gebleken is."

Op wat voor manier helpt het wonen in een gemeenschap je bij het vormgeven van (christelijke) levenskunst?

"Te vaak zie je bij getrouwde stellen de luiken steeds verder dichtgaan – het huwelijk wordt een soort burgerbunker waar je in kunt schuilen. Daar bewaart wonen met anderen je wel tegen. Het leven met anderen doet recht aan wat de mens volgens mij is: een sociaal wezen, dat pas in interactie met anderen tot bloei komt. Leven met anderen maakt me ook weer nederig: als ik zie hoe lastig het soms is om elkaar te begrijpen, om met een paar andere mensen echt een weg te gaan, dan maak ik me over de samenleving – laat staan de hele wereld – geen al te grote illusies."

Op wat voor manier verhoudt het leven in een gemeenschap zich voor jou tot levenskunst? Wat zijn de verrijkingen? En de valkuilen?

"Wat verrijkt, is dat je door te leven met anderen merkt dat je het niet allemaal uit jezelf hoeft te halen. Wat volgens mij een valkuil is, is dat je om je eigen woongroep ook weer een hek zet en jezelf daarmee ook weer afsluit voor wat er buiten je om gebeurt in je stad of in je buurt. Ook hier draait het om het vinden van balans: elk 'binnen' schept ook weer een 'buiten'. Als die twee in evenwicht zijn, dan is het gezamenlijke leven goed."

¹ Maas, F. A. (2005) "De Bijbel als bron van levenskunst" <http://www.tilburguniversity.edu/nl/onderzoek/instituten-en-researchgroepen/luce-crc/teksten/spiritualiteit/2004-bijbel-spiritualiteit-maas.html>

Oefening in lopen over water

Kun je iets vertellen over jezelf? Waar kom je vandaan en welke weg ben je gegaan?

“Ik ben geboren en opgegroeid op het Zeeuwse eiland Tholen. Mijn jaren als twintiger heb ik in Veenendaal en omgeving doorgebracht. Nadat mijn relatie, na een lange tijd van moeizame pogingen om het goed te houden, stuk liep, brak er een verwarrende tijd voor me aan. Ik begreep dat ik een pauze nodig had. Een jaar geleden heb ik mijn spullen verkocht en weggegeven en ben ik in Spanje de pelgrimstocht naar Santiago de Compostella gaan lopen. Toen ik terug was ben ik in Amsterdam, op Oudezijds 100, in het Vaderhuis komen wonen. Ik werk in Amsterdam als huishoudelijke hulp voor het Joods Maatschappelijk Werk en studeer Algemene Cultuurwetenschappen aan de Open Universiteit.”

Op wat voor manier ben je verbonden met Oudezijds 100?

“Ik woon in het Vaderhuis dat bevolkt wordt door enkele vaste bewoners en vooral ook tijdelijke huisgenoten die onderweg zijn naar een plek voor zichzelf. Als christen en als sociaal bewogen mens voel ik mij thuis in deze gemeenschap. Omdat ik in het midden van alle activiteit woon, kan ik me op allerlei manieren voor de gemeenschap inzetten.

Ik maak deel uit van de Vaderhuis DV die beslissingen neemt over veel praktische zaken van ons grote huishouden, hierin ben

ik vooral verantwoordelijk voor het werk in de linnenkamer.”

Het jaarthema op Oudezijds 100 is Levenskunst. Waar denk jij dan aan?

“De kunst van het leven? Het woord kunst doet me denken aan schoonheid. Mooi leven, zo leven dat er wat te genieten valt voor jezelf en voor de mensen om je heen. Dat betekent voor mij: leven

met open zintuigen, genieten van wat de dag geeft. Het leven vieren, vreugde en verdriet, plezier en pijn een goede plaats kunnen geven. Het betekent ook openheid naar de ander, bereid zijn te delen, te geven en te ontvangen.”

Waarin onderscheidt christelijke levenskunst zich volgens jou?

“Een christen kan putten uit de bijbel en de christelijke traditie om inspiratie op te doen voor het leven. Ik weet niet of christelijke levenskunst zich in de praktijk onderscheidt van anders geïnspireerde levenskunst.

Wat mij persoonlijk aanspreekt is het verhaal van Petrus die over het water naar Jezus toe loopt. Lopen op water vind ik een mooie metafoor voor het leven. Als je teveel nadenkt over wat er allemaal mis kan gaan, hoe diep je kunt zinken en hoeveel narigheid er om je heen is zak je naar de bodem. Zolang je naïef, lichtvoetig, gedreven door liefde vooruit gaat, blijf je boven.”

Op wat voor manier helpt het wonen in een gemeenschap je bij het vormgeven van (christelijke) levenskunst?

“Ik ben niet bewust bezig met het vormgeven van levenskunst, ik weet niet eens hoe dat zou moeten, maar het leven op Oudezijds 100 is een goede oefening in lopen op water. Er zijn genoeg redenen om ten onder te gaan. Er is eindeloos veel werk te doen, de mensen om me heen komen met veel zorgen binnen en als ik naar buiten kijk, zie ik hoe vrouwen zichzelf verlagen tot koopwaar. Toch is er elke dag iets te krijgen, iets te geven, een klein feestje vieren, een goede grap, een omhelzing en vriendelijk woord, een schaterlach.”

Op wat voor manier verhoudt het leven in een gemeenschap zich voor jou tot levenskunst? Wat zijn de verrijkingen? En de valkuilen?

“In een gemeenschap leven mensen dicht bij elkaar, dat geeft veel vreugde omdat er veel te delen, te vieren en te beleven is, maar ook veel moeite. Hoe ga je om met mensen waar je normaal gesproken niet mee om zou gaan? Hoe kun je echt geven om iemand maar toch niet wakker liggen van zijn of haar problemen? Hoe verdraag je met een glimlach de onhebbelijkheden van je huisgenoot? Wat doe je als de ander zijn taken verwaarloost of er een troep van maakt? Wanneer is het goed om de confrontatie

aan te gaan? En hoe komt het daarna weer goed?
Het leven in een gemeenschap is een kunst op zich. Misschien moet je een levenskunstenaar zijn er van te kunnen genieten.”

Boekbespreking: The Irresistible Revolution

New Monasticism is een moderne variant van christelijk kloosterleven. Eén van de pioniers van deze beweging, is de Amerikaan Shane Claiborne. Een jaar of vijftien geleden richtte hij als jonge twintiger een leefgemeenschap op in een achterbuurt van Philadelphia. Hij vertelt over het ontstaan van die gemeenschap en zijn leven daarin in *The Irresistible Revolution (Living as an Ordinary Radical)*, in het Nederlands vertaald door een groep jonge christenen van Time to Turn² als *Hoe Jezus de wereld op zijn kop zet (en mijn leven ook)*.

Claiborne heeft een achtergrond als evangelical, maar gaat een weg die behoorlijk afwijkt van de evangelicale mainstream. Terwijl de door andere evangelicalen in het zadel geholpen George W Bush Bagdad liet bombarderen, vertrok Shane daarheen om ziekenhuizen, families en kerken te bezoeken om zijn verbondenheid met de Irakezen te tonen. Hij kiest radicaal voor een leven met de armen in een achterbuurt en ziet eruit als een soort post-moderne monnik met wijde kleren en dreadlocks. Opvallend genoeg is hij een geliefd spreker bij zowel meer mainstream evangelicale jongeren als bij seculiere media als *Esquire Magazine* en *The Huffington Post*.

Claiborne is een echte verhalenverteller. Voortdurend legt hij een verbinding tussen de woorden van Jezus en zijn eigen leven. Hij heeft het bijvoorbeeld over de aanmoediging van Jezus om, als je een feest geeft, armen en gehandicapten uit te nodigen (Lukas 14). Claiborne en zijn gemeenschap deelden regelmatig in een park bij hen in de buurt voedsel uit aan de zwervers die daar samenkamen. Op een gegeven moment kwam er in Philadelphia een nieuwe wetgeving die onder meer het uitdelen van voedsel in

² Time to Turn is een beweging van jongeren die vanuit hun geloof willen kiezen voor rechtvaardige en duurzame levensstijl.

parken verbood, wat tot een aantal bekeuringen voor Shane en zijn vrienden leidde. Denkend aan de uitspraak van Augustinus dat een onrechtvaardige wet helemaal geen wet is, besloten ze een grote viering te organiseren in het park. Het breken van het brood voor het avondmaal werd aangevuld met pizza's, die gedeeld werden met de aanwezige zwervers. Aangezien er kerkelijke voorgangers bij betrokken waren en er media aanwezig waren, durfde de politie niet in te grijpen.

Nadat dit een aantal weken goed ging, werd uiteindelijk de hele groep opgepakt, en de weken daarna opnieuw. Toen de zaak voor

een rechter kwam, besloot de groep de waarschuwing van Jezus je geen zorgen te maken als je voor het gerecht gesleept wordt, serieus te nemen en één van de daklozen als woordvoerder op te laten treden. Toen ze hun verweer mochten houden zei de dakloze man alleen: 'Edelachtbare, wij vinden dat deze wetten verkeerd zijn,' waarop de groep werd vrijgesproken omdat de wet in kwestie in tegenspraak met de grondwet verklaard werd.

In het prachtig vormgegeven *Jesus for President* gaat Claiborne dieper in op de theologische motivatie voor zijn radicale levensstijl (geïnspireerd door bijvoorbeeld bevrijdingstheologie, Martin Luther King en Bonhoeffer). Het koninkrijk van God en de consequenties van het leven voor dat koninkrijk voor je houding ten opzichte van onder andere geweld, macht en rijkdom staan daarin centraal.

Shane Claiborne – *The Irresistable Revolution (Living as an Ordinary Radical)* (2006), *Jesus for President* (met Chris Haw, 2008), *Common Prayer, A Liturgy for Common Radicals* (2010)

*Ruben Altena,
bevriend met Lobke uit Oudezijds 100
en betrokken bij een nieuwe leefgemeenschap
in Amsterdam-Oost*

Column Kruispost

Naast medische zorg ook leerschool

Tijdens de co-schappen moeten aanstaande artsen leren zelfstandig patiëntenzorg te verlenen. Hierbij moeten zij oefenen in het afnemen van anamnese, uitvoeren van het lichamelijk onderzoek, een plan maken voor verder onderzoek of behandeling, dit alles bij diverse specialismen. De co-assistent werkt officieel altijd onder supervisie en verantwoordelijkheid van een arts of arts-assistent. In feite zijn de co-schappen de eerste keer dat studenten geneeskunde eigen verantwoordelijkheden krijgen in de patiëntenzorg en dat de geleerde theorie in de praktijk moet worden toegepast.

Ook Kruispost is zo'n opleidingsplek. Vorige maand werd Kruispost schriftelijk meegedeeld dat wij een van de drie genomineerden waren voor de uitverkiezing van beste co-schap sociale geneeskunde 2011 door de co-raad AMC - Universiteit van Amsterdam. Studenten mochten hun voorkeur uitspreken door middel van de website.

Op 15 juni werd er in een feestelijke middag aandacht besteed aan de drie genomineerden. En ja hoor, we wonnen de prijs.

Ik ben er trots op dat studenten ons hebben gekozen. Uit de toelichting bleek dat studenten de persoonlijke begeleiding van onze artsen waarden. Daarnaast konden ze zelfstandig patiënten zien wat ook niet bij iedere opleidingsplek voorkomt. Tenslotte vonden velen het een voorrecht om de bijzondere samenstelling van de groep van onze patiënten mee te maken. Mooi om te zien dat we via deze weg nu echt op de kaart staan bij de medewerkers van de universiteit van Amsterdam en het AMC.

*Hannie van der Wensch,
coördinerend arts Kruispost*

Kroniek

Vierdagen

13 mei vierden br Sjoerd en zr Rosaliene hun 10-jarig huwelijk. br Rik en zr Lyke zijn dit najaar 25 jaar jaar getrouwd en vieren dat op 12 augustus in Frankrijk. Ton dg en Wiebke dg zullen op 5 augustus in het huwelijk treden. Ook Maria, een van onze maatschappelijk werksters, viert haar huwelijk die maand. Op 20 augustus gaat zij trouwen met Thomas.

En er viel de afgelopen maanden nog veel meer te vieren.

Jan en Natascha werden ouders van een zoon. Ewoud Frans Borghuis werd op 27 april geboren.

Op 30 juni kregen br Sjoerd en zr Rosaliene een zoon: Kasper Jakob Christiaan. Muriël en Berber hebben er dus een broertje bij.

Op 17 juni sierden aan zowel de Oudezijds Voorburgwal als Achterburgwal vlaggen met tassen de gevels. Dorothee, dochter van br Rik en zr Lyke en Mirjam, dochter van br Leo en zr Albertine zijn geslaagd voor hun eindexamen. Gefeliciteerd!

Meeleven

Kay, die we kennen van de receptie, heeft in het ziekenhuis gelegen in verband met een zware operatie. Ze is inmiddels weer thuis en herstellende. We wensen haar veel beterschap toe.

Bezoeken

Dit voorjaar kregen we bezoek van Tom, een oud-vrijwilliger uit de Verenigde Staten. Samen met een vriendin verbleef hij enige dagen op Oudezijds 100.

In juni kwamen de Franse Segolene en Danielle uit Denemarken met haar moeder langs om kennis te maken met de gemeenschap. In september komen zij een jaar als diaconaal vrijwilliger bij ons wonen en werken.

Op 15 juni is er een diner geweest met de bestuursleden van de verschillende stichtingen die verbonden zijn met de gemeenschap Oudezijds 100, met veel gezelligheid en heerlijk eten verzorgd door mevrouw Claudia Bosch van Drakenstein-Sträter. Het was een mooie en constructieve avond.

We hebben dit jaar al een paar keer bezoek gehad van Jeroen van Erp, directeur van ontwerp bureau Fabrique. Hij helpt de community na te denken over een nieuwe visuele identiteit van de gemeenschap.

Op Maria ter Claesze zijn Sam en Erika langsgeweest. Ze hebben enkele jaren geleden het jubileumboekje van Oudezijds 100 geschreven. In Friesland hebben ze fr Rolf en sr Georgine geïnterviewd in verband met een documentaire die ze over de gemeenschap gaan maken.

Uitgaande bezoeken

Op 11 mei ging zr Rosaliene langs bij de Landelijke Federatie van Doopsgezinde Zusterkringen. Omdat zij dit jaar geld inzamelen voor Oudezijds 100, heeft zr Rosaliene iets verteld over de gemeenschap.

fr Rolf en sr Georgine zijn op vakantie geweest in Noorwegen. Tijdens hun afwezigheid waren er in de weekenden steeds verschillende communityleden op Maria ter Claesze. Samen met Judith, die er dit jaar woont, probeerden ze vorm te geven aan de gastvrijheid daar.

Kerkelijk jaar

Tijdens het Hemelvaartsweekend maakt Oudezijds 100 als gemeenschap vaak een pelgrimage van enkele dagen. Dit jaar was er gekozen voor een dagjes-uit-pelgrimage met elke dag een andere activiteit. Zo werd er ponygereden en gebarbecued op een boerderij in Nieuwerbrug, was er een fietstocht in Waterland om onder andere de zorgboerderij waar ons biologische vlees vandaan komt te bezoeken en hielden we een 'running diner' op verschillende plaatsen in de gemeenschap.

Tien dagen later deed Oudezijds 100 mee aan een oecumenische Pinksterwake met alle kerken uit de buurt. Datzelfde pinksterweekend is er een zonnebloemenwedstrijd gestart met de kinderen. De binnen-

plaats staat nu vol met hardgroeïende en om de eer strijdende zonnebloemen.

Intussen, na alle feestdagen, kleurt de kapel weer groen (met dank aan de moeder van z'r Rosaliene die hiervoor lang achter de naaimachine heeft gezeten). Dit groen luidt ook de zomerperiode in, op Oudezijds 100 een tijd waarin we het iets rustiger aan doen en het gemeenschapsleven even in een lagere versnelling zetten. Er zijn dagelijkse kapeldiensten en mogelijkheid tot koffiedrinken. Verder wordt er twee keer per week samen gegeten. Begin september gaat het seizoen weer van start.

Uw croniqueur

vanuit *gemeenschap* Spe Gaudentes

Communitaire Gemeenschap Oudezijds 100

Oudezijds Achterburgwal 100
1012 DS Amsterdam
t 020 - 626 66 34
f 020 - 627 72 83
info@oudezijds100.nl
<http://www.oudezijds100.nl>

Voor giften:
Stichting Vrienden van Oudezijds 100
ING, 56295